

ئایا تەسبیحات بە سوودترە بۆ مەروۆقی باوەردار یان استغفار ؟

[کوردی - کوردی - kurdish]

دەستەئە بە هەشی زمانی کوردی ئە مائپەری ئیسلام هاوس

پیداچونەوهی: پشتیوان ساییر عەزیز

2013 - 1434

IslamHouse.com

أيهما أنفع للعبد التسبيح أم الاستغفار
« باللغة الكردية »

فريق قسم اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بثتيوان صابر عزيز

2013 - 1434

IslamHouse.com

نایا تهسبیحات به سوودتره بۆ مروّقی باوه‌ردار یان استغفار ؟

پرسیار : نایا مروّقی باوه‌ردار (تهسبیحات) بۆی به سوودتره، یان (استغفار) کردن ؟ خوای گه‌وره پاداشتی خیرتان بداته‌وه .

وه‌لام : سوپاس بۆ خوای گه‌وره ومیهره‌بان، وه درود و سه‌لات وسه‌لام له‌سه‌ر محمد المصطفی وئال وبه‌یت و یار ویاوه‌رانی هه‌تا هه‌تایه .

سه‌ره‌تا ده‌بیّت بزانیین مه‌به‌ست له تهسبیحات کردن، یادی خوای گه‌وره کردنه به‌ووتنه‌وه‌ی ذیکری (سبحان الله وبحمده) وه‌اوشیوه‌کانی، وه مه‌به‌ست له (استغفار) کردنیش داوای لیخۆش بوون کردنه له‌خوای گه‌وره به‌ووتنه‌وه‌ی (أستغفر الله العظیم وأتوب إليه) به‌و مه‌رجه‌ی دلّ له‌گه‌لیاندا هۆشیار بیّت له ووتنه‌وه‌ی ئەم ذیکرانه .

یه‌که‌میان مروّقی باوه‌ردار پاکوبیگه‌ردی په‌روه‌ردگاری ده‌لیته‌وه وسوپاسی ده‌کات له‌سه‌ر ته‌واوی نیعمه‌ته‌کانی که

پیپی به خشویه، له سه روو هه موویانه وه نیعمه تی ئیمان وئیسلام،
دوومیشیان مه به ست پیپی نه وه یه مروّف داوای لیخوش بوون
ده کات له په روه ردگاری بالادهستی وته وبه ده کات له
تاوانانه ی که نه جامی داوون .

سه باره ت به وه لامی پرسیاره که شت : ابن القیم (ره حمه تی خوی
لی بیّت) ده لیّت : « الذکر أفضل من الدعاء : (قلت لشیخ الإسلام ابن تیمیة
رحمه الله تعالى يوما : سئل بعض أهل العلم أيهما أنفع للعبد التسييح أو الاستغفار
؟ فقال : إذا كان الثوب نقيًا فالبخور وماء الورد أنفع له وإذا كان دنسًا فالصابون
والماء الحار أنفع له » [الوابل الصیب لاپه ره ۱۲۲] واته : یادی
خوکردن باشتره له نزاوپارانه وه، روژیکیان ووتم به شیخ
الاسلام ابن تیمیة (ره حمه تی خوی لی بیّت) پرسیار له هه ندیک
زانایان کراوه، کامیان به سوودتره بو مروّف وبه نده ی خوا،
ته سبیحات کردن یان استغفار کردن ؟ نه ویش له وه لامدا ووتی :
نه گهر هاتوو جلوبه رگ پاکوخواوین بوو، نه وه بخورد وگولاو بووی
به سوودتره، خو نه گهر جلوبه رگیش چلکن بوو، نه وه صابون

وئاوی گهرم باشتەر و به سوودتره بۆی (واته ئەگەر مرؤف گوناھی که متر بوو ئەوه ته سبیحات و حمد و ثنه ای پهروهردگار به سوودتره بۆی چونکه ته سبیحات بۆنی خوشتەر ده کات، خو ئەگەر گوناھیشی زۆر بوو، ئەوه استغفار و داوای لیخۆش بوون له خوای گهوره به سوودتره بۆی، چونکه له گوناھوتوان پاکي ده کاته وه، وهك چۆن صابون و ئاوی گهرم جلوبه رگ له چلک و پيیسی پاک ده که نه وه .

ئەوهی ووتمان ئیجتهد و بۆچوونی شیخ الاسلام ابن تیمیة وابن القیم بوو (په حمه تی خویان لی بیّت) له باره ی ته سبیحات و استغفاره وه، به لام پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) له گه لّ ئەوه ی پیغه مبه ر و خوشه ویستی خوداش بووه و پهروهردگار له گوناھی پيش و پاشی خوش بووه، به لام رۆژانه زیاتر له هه فتا جار، یان زیاتر له سه د جار (استغفار) و داوای لیخۆش بوونی له خوای گهوره کردووه، وهك ئیمامی بوخاری رپوایه تی کردووه : عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (صلی الله علیه

وسلم) أنه قال : «والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة »
[رواه البخاري (٦٣٠٧)].

واته : سویند بیټ به خوای گهوره له پوڅيکدا زیاتر له هفتا
جار داوای لیخوش بوون له خوای گهوره ده کهم وتهوبه ی لا
ده کهم.

ههروه ها ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردووه : عن أبي بردة عن الأغر
المزني (رضي الله عنه) أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال : « إنه ليغان على
قلبي وإني لأستغفر الله في اليوم مائة مرة » [رواه مسلم (١٨٦٩)].

واته : بیگومان هه نديک جار سه هووکردن ديټ به سه ر دل
وده روونمدا، به راستی له پوڅيکدا صد جار استغفار وداوای
لیخوش بون له خوای گهوره ده کهم .

له گه لئوه شدا پهروه دگار له سووره تی (النصر) دا سه ره تا
فه رمانی پي کردووه که ته سببجات و حمد و ثنه نای خوا بکات،
پاشانیش (استغفار) وداوای لیخوش بوون له پهروه دگاری بکات،

وهك فهرموويه تي : ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي

دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا * فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴾ [النصر : ۱-۳]

واته : کاتی یارمه تی و کومه کی خوا دیت، شاری مه ککه پزگار ده کریت و ده رگای ئازادی والا ده کریت * ودیتت خه لکی پؤل پؤل دینه ناو دین و ئایینی خواوه، به تاییه تی عه ره به کان، پاش نهو خوگرتن و ململانییه * نهوسا ئیتر تو سوپاس و ستایشی پهروه رگارت بکه و داوای لی خوش بوونی لی بکه، چونکه به راستی خوا زور چاوپوشی ده کات و توبه وهرگره .

بهم پییشه بیّت وهک ئامازه مان پییدا نهو که سانه ی که گوناھو تاوانیان که متر بیّت وهک خواناسان و راستگوئیان و (أولياء الله) نهوا له هقی نهواندا ته سبیحات و حمد و ثنه ای خوی گه و ره کردن به سوودتره، پاشان استغفار و داوای لی خوش بوون کردن، به لام نهوانه ی که تاوان و گوناھو خراپه بیان زوره، باشر و به سوودتر وایه سهره تا داوای لی خوش بوون بکه ن له خوی گه و ره و به ئاوی گهرم و صابونی (استغفار) خوئیان پاک بکه نه وه،

پاشان به بۆنى خوۆشى تهسبيحات وحهدم وئهنای پهروهردگار
خوۆيان بۆن خوۆش بکهن .

ئهمهش ئهوه ناگهيه نيئت كه مروۆقى باوهردار كاتيک تهسبيحات
وحهدم وئهنای خوای كرد ئيتر نايئت (استغفار) وداوای ليخوۆش
بوون بکات، يان به پيچهوانه وه، نهخير بهلام وهك ووتمان
سهرته استغفار وداوای ليخوۆش بوون بکه پاش ئهوهی لي
بوويته وه بهدواييدا تهسبيحات وحهدم وئهنای خدا بکه،
ئهمهش وهك ووتمان بهحالی كهسهكان دهگوريئت .

مانای ئهوهش نييه كه تهنها (استغفار) سپره وهی تاوان و
گوناههكانه، بهلكو تهسبيحات وحهدم وئهنای خوای گهوره
کردنيش به ووتنه وهی (سبحان الله وبحمده) كه لهگهڵ هه موو
ذيكريکی لهو شيويه خوای گهوره (ده) خير وچاكهت بو
دهنوسيت، يان (ده) خراپه وگوناخت لهسهر لادهبات، وهك لهم
فهرمووده يه دا هاتووه : عن سعد بن أبي وقاص (رضي الله عنه) قال : كنا

عند رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فقال : « أيعجز أحدكم أن يكسب كل يوم ألف حسنة ؟ فسأله سائل من جلسائه كيف يكسب أحدنا ألف حسنة ؟ قال يسبح مائة تسبيحة فيكتب له ألف حسنة أو يحط عنه ألف خطيئة » [رواه مسلم] واته : سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاص (خوای لیّ رازی بیّت) ئه‌گیږیته‌وه و ده‌لیت : لای پیغه‌مبه‌ری خودا بووین (صلى الله عليه وسلم) فه‌رمووی : ئایا هه‌ر یه‌کیک له‌ئیه ناتوانیّت هه‌موو رۆژیک هه‌زار چاکه و هه‌سه‌نات به‌ده‌ست به‌ینیّت ؟ یه‌کیک له‌وانه‌ی له‌وئ دانیشت بوون لیّی پرسى ووتى : چۆن یه‌کیک له‌ئیمه ده‌توانیّت هه‌زار چاکه و هه‌سه‌نات به‌ده‌ست به‌ینیّت ؟ پیغه‌مبه‌ری خودا (صلى الله عليه وسلم) فه‌رمووی : سه‌د جار (سبحان الله وبحمده) بلّیت، هه‌زار چاکه‌ی بوّ ده‌نوسرّیت، یان هه‌زار خراپه‌ی له‌سه‌ر ده‌سپرّیته‌وه .

مه‌به‌ست له‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ش ئه‌وه‌یه مروّقی باوه‌ردار ده‌بیّت هه‌میشه ده‌می به‌یاد و‌ذیکری خوای گه‌وره‌وه بیّت، تاوه‌کو هه‌یج کاتی په‌روه‌ردگاری له‌یاد نه‌کات، چونکه زۆر یادی خوای

گهوره کردن صیفته‌تی کهسانی خواناس وزاهیدانه، وهک
 ږیوایهت کراوه : عن عبد الله بن بسر (رضي الله عنه) أن رجلاً قال يا رسول
 الله : إن شرائع الإسلام قد كثرت علي ، فأخبرني بشيء أشبهت به ؟ قال : « لا يزال
 لسانك رطباً من ذكر الله » [رواه الترمذي واللفظ له وقال : حديث
 حسن غريب ، ورواه ابن ماجة وابن حبان في صحيحه والحاكم
 وقال صحيح الإسناد وصححه الألباني]

واته : ږیاویک هاته خزمهت ږیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم)
 وږیوی ووت : نهی ږیغه مبهه ری خوا : نه حکام وشه رائعه کانی
 ئیسلام له سهه زور بووه، شتیکم ږی بلی که دهستی ږیوه بگرم
 ؟ نه ویش فه رموی ږیوی : با بهرده وام دهمت ږاراو بیته به ذیکر
 وږادی خوی گهوره وه .

چونکه دلی مروّف بهیادی و ذیکری خودا زیندوو ده بیته وه
 وئارام وئوقره ده گریته، وهک خوی گهوره فه رمویته تی : ﴿ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴾ [الرعد : ۲۸]

واته : ئهوانهى كه برپويان هيئاوه هر بهئيتاعه و يادى
خوايش دليان دادهمه زرى و ئاسووده دهبيت، جا چاك بزائن!
به يادى خوا دلّه كان ئوقره دهگرن و ئاسووده دهبن، بويه
باوه پدارانيش دلّه كانيان ههردهم ئاسووده و دامه زراوه .
خوای گه ورهش زاناره .